

DR. BABOS SÁNDOR

1919–1974

Állatorvosdoktor, az állatorvos-tudomány kandidátusa, az MTA Állategészségügyi Kutató Intézet főmunkatársa, helmintológus, acaro-entomológus, a kullancsfauna nemzetközileg elismert kutatója.

1919. május 24-én született Budapesten. Ifjú éveiben katonaként a II. világháborúban harcolt, többször megsebesült. 1947-ben iratkozott be a Magyar Agrártudományi Egyetem Állatorvostudományi Karára és 1951-ben szerzett állatorvosi oklevelet. Már diákévei alatt Kotlán Sándor professzor irányításával dolgozott a parazitológiai tanszéken. 1952-től az MTA Állategészségügyi Kutató Intézetének munkatársaként, majd tudományos főmunkatársaként dolgozott. 1974-ben nyugdíjba vonult, de továbbra is tudományos szakértő maradt.

Tudományos munkássága főként a helmintológia és a kullancskutatás területét érintette. Mintegy negyven, önálló kutatáson alapuló tanulmánya, közleménye jelent meg. 1961-ben védte meg a *Vizsgálatok a magyarországi Leporidák tüdőférgességéről* című kandidátusi értekezését. Tíz éven át tanulmányozta a Közép-Európában előforduló kullancsfajokat, aminek eredményeit *Die Zeckenfauna Mitteleuropas* című monográfiájában foglalta össze 1964-ben. Munkájával az acaro-entomológia nemzetközileg elismert szaktekintélyévé vált. A MTA elnöksége 1965-ben könyvét nívódíjjal jutalmazta.

Babos Sándor kutatásaival a gyakorlatot szolgálta. Humanista és demokratikus gondolkodású, vidám, önzetlen, segítőkész egyéniség volt. Betegsége miatt kérte korán nyugdíjazását. 1974. december 24-én hunyt el, 1975. január 22-én a Farkasréti temetőben kísérték utolsó útjára.

Irodalom:

Németh István: Babos Sándor dr. 1919–1974. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1975. 30. 5. 370.

Dr. Fehér György, 2007

